

kritiseret over for vidnet af sagsøgte eller andre medlemmer af venstres partigruppe. Vidnet har ikke efter den 14. februar 1958 haft samtale med sagsøgte om meddelelsens indhold eller fra hende modtaget anmodning om at berigtige den.

Da den af sagsøgeren ændrede påstand angår udtalelser, som sagsøgte hævdes at have fremsat i et af partiet venstres folketingsgruppe den 13. februar 1958 afholdt partimøde, har retten ønsket afgjort spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren under hensyn til bestemmelsen i grundlovens § 57, 2. pkt., er berettiget til at iværksætte den af ham rejste tiltale uden samtykke fra folketinget.

Sagsøgeren har i denne anledning gjort gældende, at den nævnte grundlovsbestemmelse ikke kan finde anvendelse, da sagen ikke angår en udtalelse fremsat fra folketingets talerstol, men i et gruppemøde, der ikke har været mere fortroligt, end at oplysning om, hvad der er passeret, har kunnet tilgå „Aftenbladet“, og har begæret sagen udsat for at indhente en udtalelse fra folketingets formand over spørgsmålet, hvilket retten har afslået. Sagsøgeren har endvidere anført, at sagsøgte har undladt over for „Aftenbladet“ at berigtige referatet, hvorfor hun må anses at have vedstået udtalelsen uden for folketinget.

Sagsøgte har påstået sagen afvist og til støtte herfor anført, at bestemmelsen i grundlovens § 57, 2. pkt., må omfatte ytringer, fremsat ikke alene fra tingets talerstol, når de dog er fremsat i hvervet som folketingsmand, herunder også i et partimøde.

Retten har herefter optaget spørgsmålet om sagens afvisning til særskilt påkendelse.

Det skal indledningsvis bemærkes, at der for retten, ud over hvad foran er gengivet, intet foreligger til oplysning om, hvorvidt sagsøgte har fremsat den påklagede udtalelse.

I øvrigt bemærkes, at retten under hensyn til, at den nævnte grundlovsbestemmelse har til formål af hensyn til folketingsforretningernes bedst mulige fremme at sikre folketingets medlemmer den størst mulige ytringsfrihed, må mene, at det for bestemmelsens anvendelse ikke kan være en forudsætning, at ytringerne er fremsat fra folketingets talerstol, men at hovedvægten

ved afgrænsningen af dens anvendelsesområde bør lægges på, om ytringerne er fremsat under udøvelse af hvervet som folketingsmand. Idet dette hverv nødvendigvis medfører deltagelse i rådslagninger og drøftelser, ikke blot i det samlede ting, men også i dets udvalg, samt i partimøder, som det enkelte politiske partis folketingsmænd afholder vedrørende anliggender, som er eller vil blive dem forelagt i folketinget eller dets udvalg, finder retten, at det ikke kan udelukke anvendelse af bestemmelsen i grundlovens § 57, 2. pkt., at en udtalelse, der giver anledning til påtale, er fremsat i et sådant partimøde, uden at det herved kan tillægges betydning, om mødet gennemføres strengt som fortroligt. Da den påklagede udtalelse ifølge den nedlagte påstand skal være fremsat i et partimøde, hvorunder de deltagende folketingsmænd, herunder sagsøgte, ifølge de foreliggende oplysninger har drøftet deres stilling til det for finansudvalget foreliggende spørgsmål om en eventuel godtgørelse til sagsøgeren, må retten herefter anse sagsøgeren for uberettiget til, uden at samtykke fra folketinget foreligger dertil, at iværksætte den af ham under denne sag rejste tiltale. Da der endelig intet grundlag foreligger for den af sagsøgeren hævdede opfattelse, at sagsøgte har vedstået den påklagede udtalelse uden for folketinget, og da påstanden vedrørende sagsøgtes udtalelser til „Social-Demokraten“ findes uden selvstændigt indhold, vil sagen derfor være at afvise.

Sagens omkostninger findes sagsøgeren at burde godtgøre sagsøgte med 200 kr.

THI KENDES FOR RET:

Nærværende sag afvises.

Sagsøgeren Elith Jensen godtgør inden 15 dage fra dommens dato sagsøgte fhv. justitsminister Helga Pedersen sagens omkostninger med 200 kr.

Intet stempelforbehold.

Bjarne Jensen.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Skriverkontoret under Københavns Byret, den 23. april 1958.

Navn.